

Nr 323.

Av herr **Gustafson, Fritiof**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till dels lag om byggnadslån ur kyrkofonden, dels ock lag om ändring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av ecklesiastika löneboställen.

Med hänvisning till den av mig i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 126 väckta motionen får jag i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 155 framföra följande synpunkter och förslag.

Departementschefen framhåller, att de ecklesiastika arrendatorerna äro betydligt sämre ställda än kronoarrendatorerna och därvid anföres särskilt den skillnaden, att de ecklesiastika arrendatorerna endast kunna återfå förskotterat byggnadskapital genom de s. k. årsbeloppen, då däremot kronoarrendatorerna återfå på enahanda sätt förskotterat kapital med hela det utgående arrendebeloppet. Även om denna skillnad i arrendeförhållandena är den ekonomiskt mest betydande må dock även framhållas, att arrendator av ecklesiastikt hemman ej heller kan i samma utsträckning som kronoarrendator få gottgörelse för t. ex. förskotterat delaktighetsbelopp i genom syneförrättning utfört dikningsföretag eller för täckdikningsrör enär härför endast får disponeras arrendavgiften, vilken ofta nog är betydligt mindre än årsbeloppet. Vidare har arrendator av ecklesiastikt hemman att själv svara för kostnaderna för de ekonomiska besiktningarna, vilka å kronodomänerna utföras av domänintendenten ensam och utan kostnad för arrendatorn.

I föreliggande proposition har en väsentlig lättnad i arrendevillkoren föreslagits genom utsträckt rätt till byggnadslån. Angeläget vore emellertid att rätten till lån ur kyrkofonden utsträcktes till att gälla även lån till mera omfattande grundförbättringar såsom t. ex. täckdikning. Ett önskemål är också att tiden, inom vilken föreslagna lån skola sökas, ej begränsas till endast år 1932. Då otvivelaktigt förhållandena för åtskilliga ecklesiastika arrendatorer äro sådana, att de i den kungl. propositionen föreslagna lindringarna i arrendevillkoren icke giva arrendator den lättnad, som nuvarande ekonomiska läge kan anses betinga, bör arrendator i särskilt trängande fall på därom gjord ansökan kunna i ungefärlig överensstämmelse med 1926 års förordning komma i åtnjutande av nedsättning av arrendavgift och årsbelopp, därest arrendevillkoren befinnas tyngande och svårigheter möta för arrendatorn att fullgöra honom åliggande förbindelser.

På grund av vad jag sålunda i denna och ovan åberopade motion anført hemställes,

att riksdagen vid godkännande av det i propositionen nr 155 framlagda förslaget till dels lag om byggnadslån ur kyrkofonden dels ock lag om ändring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av ecklesiastika löneboställen måtte,

dels vidtaga sådan ändring av ifrågavarande förslag, att av mig i motionerna framförda synpunkter beaktas,

dels ock i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att länsstyrelserna vid beviljandet av anstånd med betalning av arrendeavgift och årsbelopp bemyndigas under uppskovstiden fastställa räntesatsen å förfallna arrendebelopp till 4 %.

Varjämte hemställes,

att vederbörande utskott utformar de ändringar i gällande ecklesiastika boställs- och arrendeförordning, som kunna bliva följden av ovan gjorda yrkanden.

Stockholm den 11 mars 1932.

Fritiof Gustafson.
